

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
РАЙОНЕН СЪД - ДИМИТРОВГРАД

Изх. № 845
Дата: 16.03.2023г.

чрез електронна поща!
konkursi@vss.justice.bg

ДО
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Административен индекс	Дата
100 - 10343	16-03-2023

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Приложено изпращаме ви извлечение от протокол от проведено на 10.03.2023г. Общо събрание на съдиите при Районен съд- гр.Димитровград относно изслушване на кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител– председател“ на РС-Димитровград по конкурс, обявен с решение по протокол № 23/07.06.2022г. от Съдийската колегия на ВСС, обнародвано в ДВ бр. 45/17.06.2022г.

С уважение:

ИВАН МАРИНОВ

Административен ръководител-
Председател на Районен Съд-Димитровград

ПРОТОКОЛ
ОТ
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ПРИ РАЙОНЕН СЪД –
ДИМИТРОВГРАД ПРОВЕДЕНО НА 10.03.2023г.

Днес, 10.03.2023г. се проведе Общо събрание на съдиите от РС – Димитровград.

Председателстващ: Иван Маринов – и.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград.

Присъстват: съдиите Петър Петров, Гертана Стоянова, Огнян Гълъбов, Андрей Андреев, съдия по вписванията Мирослав Раев и ДСИ Светлана Спасова.

Отсъства: съдия Милена Зетова – в отпуск поради заболяване, уведомена за събранието.

За **протоколист** на събранието бе избран съдебен секретар
В: .Г

Откриване на общото събрание – 10.30 ч. в кабинета на административния ръководител на съда.

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - Колеги, днешното общо събрание е свикано на основание чл.80, ал.1, т.3 от Закона за съдебната власт и чл.194а, ал.7 от ЗСВ, вр. чл.50, ал.2 от Наредба №1 от 09.02.2017г. за конкурсите на магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. Посочени са и точките от дневния ред, а именно - Приемане на правила за провеждане на изслушването на кандидатите за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен Съд- Димитровград, и - Изслушване на кандидата за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен Съд- Димитровград.

Налице е кворум за провеждане на общото събрание, така че откривам събранието.

Концепцията за стратегическо управление на Районен Съд- Димитровград, изготвена от кандидата за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на съда, е публикувана на интернет-страницата на Висш съдебен съвет.

На първо място следва да изберем правила за провеждане на изслушването. Може да се обсъди дали ще има поставяне на ограничение на изслушването като времетраене, следват въпроси, който има такива за да ги зададе, и най-накрая становища ако има. Ще поставяме ли

ограничения във времето за изслушване? Обикновено 10-15 минути се дават на кандидата.

Съдия Г.Стоянова: Аз не считам, че следва да поставяме ограничения, считам, че няма да надвишава никакви разумни граници.

Съдия О.Гълъбов: Не, и това е много.

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - Някой има ли друго становище? (изчакване) Има ли тогава някой против да приемем като едно от правилата за провеждане на изслушването да не бъдат поставяни на ограничения във времетраенето?

Съдиите се обединиха единодушно около становището да не бъде поставяно ограничение във времето за изказване на кандидата.

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - След изслушването на кандидата следва задаването на въпроси и становища в последствие. Сега е момента да се обсъди и прецени някакъв вид гласуване за кандидата ще има или няма да има.

Съдия Г.Стоянова: Гласуване за какво? Ако има противоречия...

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - Дали да се подкрепи кандидата или не.

Съдия О.Гълъбов: - Не е предвидено в закона да се гласува.

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - Ние в момента обсъждаме приемането на правила, казвам какви са възможностите.

Съдия О.Гълъбов: - Ще нарушим закона ако гласуваме. Няма, в закона изрично пише, че няма гласуване.

Съдия А.Андреев: - Не е пречка да се направи предложение да се гласува.

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - И за мен не е пречка, тъй като никъде няма забрана да се приеме такова гласуване. Лично моето виждане е, че по-добре да не се гласува, тъй като все пак това е вариант за внасяне на напрежение сред съдиите. Който поиска да може да си изкаже становището си, но да няма гласуване. Впоследствие при наличие на въпроси, според мен няма как да бъдат поставяни ограничения за време или брой въпроси.

Други изказвания и предложения няма.

И.ф.Административен ръководител – Председател на РС – Димитровград Иван Маринов: - Добре, други предложения ако няма, предлагам да приемем варианта за провеждане на изслушването.

По точка първа от дневния ред съдиите се обединиха единодушно около становището да не бъде поставяно ограничение във времето за изказване на кандидата, както и да не бъде извършвано гласуване.

Пристъпи се към изслушване на концепцията на кандидата за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен Съд- Димитровград.

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Ще бъда кратък, доколкото всички сте се запознали с концепцията ми. Роден съм г в Д Тук съм живял и тук съм учил. Основното си образование завърших в ОУ „Никола Вапцаров“, средното специално – в механотехникума в гр.Хасково. След това отбих военната си служба във военното училище в гр.Шумен, в школата за запасни офицери. След това бях приет да уча в СУ "Св.Климент Охридски", специалност „Право“. Завърших през 1998 година като освен основната си специалност придобих и две специализации – „Международно право и международни отношения“ и „Правораздаване“.

След завършване на висшето си образование се завърнах тук, в Димитровград, където започна стажа ми. Стажът ми беше една година. Проведох го в Окръжен съд- гр.Хасково. След тази една година стаж, през 2000 г. кандидатствах и успешно издържах конкурс за младши прокурор в Районна прокуратура-Димитровград и започнах работа като младши прокурор. Впоследствие, през 2002 г. бях преназначен на длъжност прокурор в същата прокуратура, а от м. януари 2010г. след проведен конкурс, бях назначен на длъжност съдия в Районен съд-Димитровград и от тогава до настоящия момент работя като такъв.

Смея да твърдя, че познавам много добре моя град – тук съм роден, тук съм израснал, тук живее и семейството, тук учи и детето ми. На практика в този град моето семейство е от създаването му. Както моите баби и дядовци, така и родителите ми са били публични личности, достатъчно познати в обществото, както и аз, предвид моята работа също съм публична личност и смятам, че през всичките тези години в този град ние сме създали едно име на честни, почтени и най-вече човечни хора и имаме уважение на хората в този град. Една от основните ми задачи през целия ми живот и работа тук е да не накърня това име, което е създадено през годините от моето семейство. Смятам, че се справям и срещайки се с хората от този град, а аз ги срещам ежедневно, тъй като всеизвестно на всички е, че аз идвам и се прибирам от работа пеша обикновено като минавам през половината град като срещам десетки хора и нищо не ме смушава, не се срамувам, нито се страхувам да гледам в очите тези мои съграждани. Усещам тяхното уважение и доверие към мен.

Когато дойдох през 2010 година в съда, аз много добре познат от служителите и от съдиите в този съд, тъй като преди това две години бях прокурор и бяхме в много тесни и близки отношения с тях. Не трябва да се

забравя, че болшинството от служителите тогава ме познаваха от времето, когато бях на стаж и те си бяха изградили мнение за мен и винаги са ме приемали много добре. По същият начин бях приет и от магистратите, които работеха в съда тогава.

Въпреки че имах дългогодишна подготовка в областта на наказателното право, постъпвайки в РС-Димитровград ми беше възложено да разглеждам изключително граждански дела. С помощта на колегите си успях да се пренастроя и да започна работата си в тази област, която според мен е малко по-сложна и по-натоварена като дейност от наказателните дела, изключително разнородна е. Тази помощ продължава и към момента. Не мога да не благодаря на тези колеги, които винаги, когато съм питал за нещо, спираха да вършат своята работа и ми помагаша за моя казус. С течение на времето, естествено се случва и те да идват при мен, за да търсят съвет, изобщо отношенията в съда сред съдиите са на едно много добро ниво.

Същото е положението и със съдебните служители, както и отношенията между съдии и съдебни служители.

През годините, тези съдебни служители, при които навремето бях на стаж, вече се пенсионираха, но ми е изключително приятно да ги виждам из града, да се спирам и да си говоря с тях. А новите служители, които работят, трябва да се отчете, че при техния избор и тяхното назначаване участваха както аз, така и колегите и тези служители бяха подбрани по един много добър начин, много качествен, при условие, че все по-трудно става да се открият качествени хора, които да вършат определена работа, но ние успяхме да привлечем много добри кадри, с които се разбираме прекрасно. Виждам, че и те помежду си се разбират много добре.

Преди време говорихме ще мога ли да накарам колега да идва рано сутрин и да си тръгва късно вечер, имайки предвид да спазва работното време. Отговорих, че съдиите имат творческа професия, могат да си пишат решенията и през нощта и когато намерят за добре. Това е творческа дейност. После се замислих, че не е точно така, май не казах истината. Много ми се иска да накарам този колега да идва 15-20 мин преди работа и да си тръгва 15-20 минути след работа и не за да работи, а за да види как тези служители идват преди работа и си говорят, преди работа, преди работно време. Пушат цигари, пият кафета и си говорят. Просто те бързат да дойдат на работа, за да се срещнат с колегите си. И вечер след края на работния ден стоят тук пред входа и никой не бърза да си тръгва, приказват си. Мисля си как би се обогатил човек и себе си, и тези хора с присъствието си, да си разговаряш с тях, това са страхотни моменти. Има ги тези моменти и колективът е изключително сплотен. Винаги съм бързал да дойда сутрин на работа и не ми се е тръгвало вечер, за да се разделя с тези хора, с които работя. Това е едно обогатяване на чисто човешките отношения помежду ни. Аз мисля, че всички са доста сплотени и болшинството идват на работа с удоволствие и с желание. Лично за себе си го казвам, че бързам да дойда сутрин на работа, за да видя тези хора. Минавам по кабинетите, приказваме си, смеем се,

а вечер, когато е хубаво времето, долу стоим и си приказваме поне 10-15 минути след края на работния ден и тогава вече си тръгваме. Защото на всички им е приятно да бъдат тук и да работят тук. Никой не е казал, че не иска да стои в този съд и иска да се махне по-скоро. Отношенията в съда ни са много добри и трябва да се запази това нещо, защото имам поглед и на отношенията в други съдилища, където не е така – доста по-студени и по-ограничени са помежду си.

През годините се опитвах да работя така, че да сплотявам хората тук, колектива. Стремих се да се държа по такъв начин, че да издигам имиджа на институцията ни сред гражданите. Затова е и участието ми в програмата „Съдебна власт- информиран избор и гражданско доверие“. За мен е много важно доверието, защото тези деца, които ме виждат, те свързват съдебната система с мен. Когато застана пред тях, може би аз съм първия съдия, който те виждат през живота си. Впоследствие, когато се движа из града, те ме виждат и ме поздравяват, запомнили са ме. Ако аз направя нещо, което е нередно, което да опетни името на институцията, те ще свържат това опетняване не само с мен, а и с всички останали колеги. Така, че аз нямам право да направя грешка. Аз поемам тази отговорност пред тези деца и не мога да ги излъжа, иначе как после ще ги погледна в очите? Всъщност тази програма аз я провеждам още преди тя да бъде официално обявена от ВСС – още една-две години по-рано аз ходех в училището и разговарях с ученици, водех кратки лекции и се срещах с тях, купувах им по една Конституция. Впоследствие се разви идеята по тази програма като аз продължих да участвам активно в нея и тя е много ценна. Ценна е, защото когато разговарям с тях, аз самият си правя някакви изводи за нашата работа, виждам и те какво мислят и чувстват. Знаете, преди няколко години заради пандемията се прекъсна тази практика.

По мое предложение беше направено на 1 юни с нашите деца, които да дойдат в съда, за да видят къде и какво работим, за да може ние да ги познаваме тези деца и те да ни познават и да не се срамуват, а да се гордеят, че техен близък работи тук, в съдебната система, да знаят, че нашата работа е отговорна и важна. Събирахме по някой лев и им купувахме дребни почерпки, но ние си опознахме децата помежду си. Аз познавам децата на нашите служители, както и те ме познават и това е била целта. Ние сме един колектив и ако всички са съгласни, тази инициатива също ще продължи.

Напрягал съм се да се сетя през годините кога последно беше извършван по-основен ремонт на съда. По времето на Игнатова бяха боядисани коридори и това е преди 2004 година. При Андреев беше разделена голямата съдебна зала на две и пак имаше козметичен ремонт. От тогава съществен ремонт не е извършван. Нямало е и как, тъй като сградата не беше собственост на съда. Към момента, знаете, тя вече е предоставена на съдебната система и трябва да се направи всичко възможно, за да бъде извършен ремонт на сградата. Сградата е прекрасна и има страшно много възможности. Дори и да не се направи този мащабен ремонт, дори да става на части, задължително е да има ремонт. В момента това е една от най-представителните сгради в града, а отвън е в окаяно

състояние. Дограмата е стара, стъклата са изпотрошени, заковани с дъски, плексиглас на някои места – това задължително трябва да се ремонтира.

През 2006 година прокуратурата направи ремонт на покрива, но и след това положението там е плачевно - протече още първата година. Покривът също трябва да се направи.

За разпределението на сградата – би трябвало всички да дадат своето мнение как биха се чувствали най-добре и комфортно, за да работят. Не бих си позволил еднолично да преценя какво и как да се направи без преди това да попитам работещите. Разбира се всичко това ще зависи и от средствата, които бъдат отпуснати. Моето мнение е, че има достатъчно място да се направи и синя стая за изслушването на деца. Отделно от това тази синя стая би могла да се ползва и от Отдел „Закрила на детето“ и от детска педагогическа стая. Градът ни има нужда от такава стая, а ние имаме достатъчно помещения и би могла да се обособи такава синя стая за в бъдеще.

По същия начин смятам, че трябва да има и стая за адвокатите. Има достатъчно помещения и би трябвало да им се осигури място, където да могат се запознаят с делата и да оставят багаж, ако имат такъв.

Много важно нещо е да се отопли сградата на съда. Този съд, според мнението адвокатите е най-студения съд в страната. Това не е по наша вина, но трябва да се помисли за решаването на този проблем, тъй като служителите и съдиите ги виждам как през зимата притичват по коридорите, облечени с палта, якета, тъй като за да отидеш от един кабинет до друг трябва да си облечеш връхната дреха. А не ми се мисли за гражданите и адвокатите, които трябва да стоят във фойето на сградата. При една по-студена зима температурата в сградата почти няма разлика с тази, която е навън. Тогава се започва едно мърморене срещу съда, недоволстват... Разбира се, никой от нас няма вина за това положение – такава беше ситуацията със сградата, но това трябва също следва да се реши ако се издействат пари от ВСС за ремонт на сградата. Не може в другите съдилища по коридорите да се разхождат по къс ръкав, а ние тук с палта, шапки и ръкавици в залата и пред нея.

Изключително е трудно и проблемно е липсващия съдия от съставния щат на съда. Няма посочено място, ние не сме сред тези съдилища, които са допуснати за свободно заемане на длъжност с провеждане на конкурс. При пет съдии все още някак може донякъде да се спазва разпределението на съставите – наказателен и граждански, но тъй като липсва съдия от граждански състав, гражданските се претоварват. При едно заболяване на граждански съдия или отсъствие по някакви други причини, другите двама не могат да се справят, просто физически е невъзможно. Дори в момента аз просрочвам дело тъй като нямам време да го напиша. По същия начин е и колегата Андреев. Изобщо гражданските състави към момента работят на ръба.

Оптимальният вариант, който беше през последните 20 години така, както беше през последните 20 години е шестима съдии да работят тук – четири от които граждански състави и двама наказателни съдии.

Оттам нататък ако още един съдия напусне означава трайно всички да гледат всичко и съвсем близко ще бъде времето, когато всички ще затынат в работа. За да се избягва това нещо ние, гражданските съдии, не вземаме отпуск повече от 10 дена - не може, просто времето така ни притиска, че няма шанс. Трябва да се предприемат стъпки. Доколкото разбрах, това място, шестото, е определено за младши съдия и то от София. Сега дали този младши съдия ще дойде някога от София през тази година, въобще не е известно. При освобождаването на място от София или от региона, предполагам, че той ще си отиде там. Така, че най-удачният вариант е външния конкурс.

Основното е, че предстои и задължително да се направи ремонт на сградата, дори и да не е изначално цялостен. Трябва да се предприемат стъпки за запълване на щата, защото в противен случай всички ще просрочим дела и няма да можем да смогнем със сроковете.

Това е, което мога да кажа съвсем накратко.

Даде се възможност за поставяне на въпроси към кандидата.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Предвид описаното в концепцията за многократно повишаване на квалификацията, настояването служебните служители да участват по-често в обучения и семинари, според съдия Гълъбов колко пъти и каква е периодиката, оптималния период за повишаване на квалификацията и участие на различни обучения?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Според мен оптималния вариант е два пъти годишно.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: В тази връзка може ли да посочите колко пъти сте взел участия в проведени семинари и обучения през последните 5 години и колко са били извън гр.Хасково?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Не мога да си спомня колко са се провеждали в Хасково и колко извън Хасково. Както казах, работата през последните години не позволява отсъствието ни от съда, тъй като това моментално допринася за просрочване на дела.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Посочил сте, че сте участвал в различни комисии и са Ви възлагани задачи от административния ръководител. Известно ли Ви е административния ръководител на съда да е възлагал участие в комисии и отделни задачи и на другите съдии от съда?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Комисиите, в които съм участвал, съм ги посочил. Естествено в такива комисии участват и другите съдии и съдебни служители. Комисията, която се занимава с веществените доказателства от

2012 година участвам само аз. Комисията, която отговаря за архивирането и унищожаването на делата пак участвам аз от 2012 година.

Да, други съдии естествено участват в комисиите за атестациите, за назначаване на нови служители.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Описал сте в концепцията си, че повече от 10 години отговаряте за провеждането на юридически стаж в РС-Димитровград на лицата, завършили юридическо образование. Може ли да поясните какво имате предвид и спомняте ли си на колко такива лица сте бил съдия-наставник?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Всеки стажант, който идва в нашия съд, задължително се водеше при мен. Аз попълвах книжките, аз ги организирах, давах им да четат дела, десетки са тези стажанти.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Някой възлагал ли Ви е да отговаряте през тези 10 години за провеждането на юридическия стаж. Така излиза, че Вие сте отговорник за цялата тази дейност.

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Когато административният секретар доведе при мен стажанта и му каже: „Ето, покажете му, обяснете му“, той се представя и оттам нататък идва при мен и така протича стажа му. Пращал съм ги да гледа и други дела, но при мен идва за консултации за актове да му обяснявам как се изготвят. Това го приемам като моя отговорност. Знам за стажанти, които са идвали само при мен.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Посочил сте, че много пъти сте замествал Председателя при негово отсъствие. Може ли да посочите какви задължени сте изпълнявал в негово отсъствие освен подпис върху дела, които съдебния служител е разпределил и подпис на свидетелства и справки за съдимост?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Всичко, което е било свързано с дейността на отсъстващия Председател на съда, което ми е било поискано като съдействие, като някакви указания, съм го извършвал освен всичко това, което казахте и това е във връзка със заповеди, които Председателя на съда е издавал.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Може ли да посочите нещо друго извън това, което изброих като дейности?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: ...

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Описали сте, че образуването на нови дела и регистриране на входящи и изходящи документи се извършва само чрез „Единна информационна система на съдилищата“ от 01.04.2021г. Знаете ли как се довършват делата, образувани преди тази дата?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Довършват се по стария ред. Това е посочено в доклада на Председателя на съда, от където съм взел тази информация.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Имам предвид знаете ли с коя програма се довършват и дали се довършват с някоя деловодна програма.

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Сега ако ще се изпитваме тука как секретарите и служителите работят с една програма и как се довършват делата... Не се публикуват в ЕИСС, а тези старите вече приключиха.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Интересувал ли сте се какво е натоварването на РС-Димитровград за изминалата 2022г. в сравнение с останалите районни съдилища в региона?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Да. Впечатлението ми е от изготвения годишен доклад, който ще бъде застъпен при изслушването ми пред Висшия съдебен съвет. През миналата година броя граждански дела е малко по-нисък от предшестващата 2021 година. Не отстъпваме на останалите съдилища в района с изключение на РС-Хасково. Редовно проверявам това не само за нашия район. Интересувам се в какво положение сме спрямо останалите съдилища в страната. Пред нас са единствено съдилища като Казанлък, Горна Оряховица, Карлово, Асеновград – говоря за неокръжни градове.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Казвате, че контактувате с други съдии. Може ли да посочите имали ли сте общи срещи със съдиите от районните съдилища от региона, колко често правите такива срещи?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Бил съм на такива срещи. Те са неформални. Последната не мога да се сетя кога е била, но съм бил на такива срещи, поддържам си контакти с колегите от съседните съдилища. По телефона поддържахме връзки и по телефона, чуваме се, разговаряме, не си водя график, ако знаех, щях да си записвам. Знаете, че имаше и пандемия.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Посочил сте, че при решаване на въпроси, касаещи общо работата на целия съд, трябва да бъдат правени съвместни

събрания, за да бъде чуто мнението на всички работещи в съда за подобряване работата на служители със служители и служители с магистрати. Може ли да посочите един въпрос, касаещ целия съд и за който трябва да има общо събрание на всички съдии и съдебни служители?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Веднага посочвам – това е ремонта на сградата. Какво трябва да се направи и как да се направи. Както обясних, всички работят тук и всички трябва да се чувстват комфортно на работното си място. Аз не мога да определям еднолично как ще бъдат разпределени кабинети и къде какъв ремонт ще бъде направен. Всичко зависи и от средствата, разбира се, но мнението на всички работещи в тази сграда - от чистача до административния ръководител, е важно за мен и следва да бъде взето предвид.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Смятате ли, че чистачът може да даде мнение и добри насоки за ремонта на сградата?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Абсолютно.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Знаете ли към момента каква част от сградата е предоставена за ползване на органите на съдебната власт?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Според последния доклад за 2022 година, цялата е сграда е предоставена на съдебната власт. Лично никой от съдиите не е запознат с това от другаде освен от доклада.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: В концепцията сте наблегнал, че изключително са високи сметките за електрическа енергия, особено през зимата. Интересувал ли сте се колко е една месечна сметка на съда?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Да, благодарение на председателя на съда получаваме съобщения по скайп, където се сочат суми за определен месец. Така, че той ни е запознал и сме наясно със сметките за ток.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Може ли да посочите една сметка, която е по-висока и която според вас е висока?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Всяка една сметка, за която сме били уведомявани е била висока и именно затова сме били уведомявани, за да ограничим ползването на ел. енергия, доколкото можем. Не си спомням конкретно някоя сметка. Завишени са и вината не е на хората тук, а е заради липса на изолация, дограми.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Като сте били уведомявани редовно, помните ли някоя от сметките като сума за ток, която ви е направила впечатление- 2 хиляди, 5 хиляди, 10 хиляди лева?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Има ги записани в скайп, мога да ги посоча веднага. Не си спомням конкретни суми, не знаех, че ще е толкова интересно, доколкото сте ни уведомявали за тези суми, но са завишени.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Записал сте, че следва да се обмисли възможността на партерния етаж да бъдат обособени и преместени част от канцелариите от втория етаж. Това как го разбирате като вариант, къде по-точно да бъдат преместени тези канцеларии в пространството?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Както казах, ще бъде обсъдено с всички работещи в съда и ако се приеме предложението моето предложение, може да се обособи такова място, подобно в ОС-Хасково и РС-Хасково на партерен етаж, там, където беше кантората на нотариус Георгиева.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Там кои деловодства- наказателно, гражданско, съдебно-изпълнителна служба?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Ще се прецени. Говоря най-вече за регистратура, Бюро „Съдимост“, не говорим там да бъде цялата документация. Говорим да се ограничи достъпа на гражданите до горния етаж, където работят съдебните служители и съдиите. Освен това ще има и по-лесен достъп за гражданите, доколкото сградата ни няма асансьор. Целта е да имат достъп до регистратура за подаване и получаване на документи. Това е идеята, подобно както е разположението в сградата на ОС-Хасково и РС-Хасково. Там има.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Написал сте, че с оглед поддържане и подобряване на взаимодействието между Районен съд-Димитровград и различни институции свързани с дейността на съда, като РУ-Димитровград, РП-Хасково, ДСП-Димитровград и др. следва да бъдат провеждани работни срещи с техни представители. В тази връзка предвиждате ли да бъдат осъществени срещи с представители на Общината, с Адвокатска колегия?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Да.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Бихте ли се вслушал в съветите на жената, с която съжителствате и която е адвокат по отношение на въпросите, касаещи адвокатската работа и съответно по работата на съда?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Тя не си е позволявала да ми дава съвети във връзка с работата на съда и моята работа.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Ако се наложи поради ангажираност с административна работа да оставате и след работно време, бихте ли останал и ако се налага пък често да оставате, бихте ли предложил намаляване на процента ви за натовареност?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Процента ми на натовареност няма да поискам да го намаля при никакви обстоятелства. Ще поема и дежурство за разлика от предишните председатели и по този начин ще облекча останалите съдии. Никакъв проблем няма да остана и след работа както и да работя през почивните дни, както правя и сега. В момента, за да изляза за пет дена в отпуска аз работя втора седмица събота и неделя допълнително. Това е практика не само при мен, а и при колегите Андреев, Стоянова. Дори и докато са в отпуска, пишат през цялото време. Гражданските съдии нямаме проблеми с работа в почивни дни и извън работно време – ние сме свикнали. Докато не се попълни състава на съда е невъзможно да смогваме с работата, така е вече четвърта година.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Тъй като няколко пъти наблегнахте на гражданските съдии, това означава ли, че наказателните съдии са в отделно, по-различно положение?

Съдия ОГНЯН ГЪЛЪБОВ: Не, просто съм по-отблизо запознат с работата на гражданските състави. По предложение на единия от колегите ни от наказателните състави, колегата Петров, на когото съм много благодарен, знаете той доброволно пое част от гражданските дела, за да ни помага. Нямам съм и намерение да търсим помощ. За съжаление това е само от единия съдия. Така, че моето уважение и към наказателните състави. Като брой дела може да се види, че техния брой дела е значително по-малък. Много от техните приключват със споразумение или чрез съкратено производство. Да, има и много дела, които са сложни и тежки, но натоварването на гражданските състави не само при нас, но и в цялата страна е изключително високо.

Други въпроси не бяха поставени.

Пристъпи се към изслушване на становищата.

Съдия ИВАН МАРИНОВ: Виждам, че няма желаещи да вземат думата. Тогава аз имам да кажа някои неща. Колеги, познаваме се от много години. От работата ми като административен ръководител от повече от десет години насам, смятам, че имам достатъчно наблюдение върху работата на този съд, както и вие имате наблюдения и становища. Може да се направи реална преценка кой с каква дейност би могъл да се справи и коя ще е непосилна за него.

В случая аз съм на категоричното становище, че съдия Гълъбов няма да се справи с управлението на цял съд.

Да, през годините съм му възлагал отделни задачи. Да, като цяло се е справял, но пак казвам, че моето усещане и убеждение е, че той не може да се справи с управлението на съд. Управлението на един съд не означава да си приказваш 10 минути със служителите отвън. Не е достатъчно за един административен ръководител да имаш оценка много добра от атестацията, да си спазваш работното време и да си пишеш делата в срок. Въпросът е какво става когато започнат тези дела да закъсняват и административната работа да се натрупва. Нужни са много повече качества, за да се изпълнява и тази дейност.

Това, което прочетох в концепцията- да, няма лошо да се използват данните от годишния доклад за отчета на дейността на съответния съд. В случая виждам, че концепцията е може би около 90 процента взаимствана от годишните доклади на съда. За външен кандидат, който няма съвсем реална представа, това е приемливо. От кандидат, който работи тук в продължение на много години и който е описал, че е запознат добре с работата на всяка служба в съда обаче, очаквах доста повече.

Не виждам конкретни предложения, а пък тези, които са описани като конкретни, честно казано някои ми се струват нереални.

Запознавайки се с концепцията на колежата Гълъбов малко ме учуди, когато е писал някои неща като например многократно повишаване на квалификацията през последните години, на което той държал и на присъствието на различни обучения и семинари на съдебните служители. В тази връзка беше моят въпрос за оптималния вариант. Направих си труда да изкарам една справка като съвсем официално данните са, че през последните пет години той е бил на обучение три пъти- едното е чуждоезиково, като и трите пъти са в гр.Хасково и за пет години причините не са били натовареност. Та тук малко ми е странно това пожелание за повишаване на квалификацията какъв пример се дава.

Участие в комисии и възлагане на задачи- да, но тук също направих една справка, че за целия този 10 годишен период, съдия Гълъбов е участвал в три комисии за провеждане на конкурс. А конкурсите са доста повече.

Крайно съм озадачен от твърдението, че от 10 години отговаря за провеждането на юридическия стаж на лица, завършили юридическо образование. Не съм издавал заповед, нито съм натоварвал някой от съдиите с нещо подобно. Направих справка и за това- съдия Гълъбов е бил съдия-наставник единствено на един стажант. Не знам колко стажантски книжки е подписвал и с колко стажанти е контактувал, но официалните данни показват това. Още повече, стажантите извън определеният им наставник се срещат с всички съдии.

На въпроса за някакви други задължения, които е изпълнявал в мое отсъствие, аз не чух нещо друго освен подписа по делата за разпределение и подписа на справките за съдимост. За представата за това къде е съда ни в сравнение с останалите районни съдилища от региона представата е неточна, както и за участието в неформалните срещи с районните съдии от региона.

Честно казано, за човек с амбиции да става административен ръководител малко ми е странно описанието, че служител от съда-деловодител, е бил преквалифициран в служител поддръжка сгради. На мен такъв случай не ми е известен. Повече от 10 години съм в този съд като ръководител, но аз за такова нещо за преквалификация на деловодител в служител поддръжка сгради не знам. И към настоящия момент ние нямаме служител поддръжка сгради, имаме управител сгради и той не е от деловодителите.

Учуди ме също така това, че в концепцията като ръководни длъжности са посочени административен секретар, главен счетоводител и системен администратор. Системният администратор за първи път го срещам някъде като ръководна длъжност.

Агенцията по вписванията и разпределението на сградата. Това съм го съобщавал на предишни общи събрания, че още от 2017 година има споразумителен протокол за разпределение ползването на тази сграда от органите на съдебната власт. Минали са заснемане, изготвяне на идентификатори, като са разпределени цели крила и етаж. Сега трябва да се връщаме към общи събрания, за да каже включително и чистачката какво мисли за ремонта. За мен това е непознаване на въпросите за организацията на един съд.

Обмисляне възможността на партерния етаж да бъдат обособявани и премествани части от канцелариите от втория етаж. Малко ми е странно какви части ще бъдат местени, на две ли ще се разделят, къде ще е деловодство, къде ще е регистратура? Да не говорим за сигурността за опазване на документацията. При положение, че се работи от толкова години и се твърди за познаване с всяка една част от работата на съдебните служители, малко ми е странно това местене на първия етаж, където ако човек, запознат чисто пространствено като разположение в сградата на съдебната палата, не знам къде могат да се вместят тези деловодства, може

би някакво пристрояване трябва да се направи при този наличен обем, за да се обособят.

Моето становище е, че както личните ми възприятия през годините, така и концепцията в никакъв случай не може да ме убеди, че съдия Гълъбов може да поеме допълнително натоварване и да се справи с управлението на съда. Пак казвам, това не е само подписване на делата за образуване и справките за съдимост.

Един административен ръководител ще се налага много често да остава след работа, което в случая не съм виждал. Един административен ръководител ще се налага всекидневно да разрешава някакви проблеми и няма да има представа какви ще са тези проблеми, никой не може да ги предвиди. Тук моето виждане е, че административният ръководител на съда ни трябва да е деен, енергичен и диалогичен човек. Откакто казах моето становище на съдия Гълъбов за липсата на необходимите качества, вече няколко месеца той дори не ме поздравява, подминава ме. За каква диалогичност можем да говорим тук? Тепърва ще се изисква страшно много работа. Десет години аз отделих усилия само за придобиване собствеността на тази сграда и изграждане на работещ колектив. Повечето от нещата, които един административен ръководител върши, остават извън ползрението на останалите съдии. Ремонтът, който предстои, ще изисква срещи с много държавни структури, много различни институции, необходима е наистина една активност и диалогичност. Не може да се разчита изцяло на съдебната администрация, в много от случаите административният ръководител е този, който трябва да поеме инициативата, той трябва да поведе, тонът се задава от него. Какъв тон ще се зададе при първото негативно мнение?

С оглед уважението, на което се наблегна – да, съгласен съм, но преди да подаде заявлението за участие в този конкурс, аз направих една анкета, която е анонимна, измежду служителите в съда.

От 18 съдебни служители, подкрепа за съдия Гълъбов бяха изразили трима. Друг колега съдия е подкрепен от осем, тоест съдебните служители категорично изразиха своето становище за доверието си към някои от настоящите колеги и кой виждат като ръководител.

В тази връзка моето виждане е защо правим лоша услуга сега в момента и се поставяме в риск да загубим един от добрите ни съдии, възлагайки му някакви функции, които ще са му крайно несвойствени и с които не би се справил.

Един административен ръководител трябва да предвижда два хода напред. В случая не виждам и един предвиден. Виждаме някаква детска мечта, която ако може да се осъществи, добре.

На мен лично също ми направи неприятно впечатление, че при предишно общо събрание се заяви, че ако няма друг кандидат, тогава съдия Гълъбов щял се кандидатира. Един човек с амбиция да става административен ръководител влиза твърдо в позицията си, а не под условие.

Пак казвам, аз нямам никакви нито конфликти, нито спорове с колегата, просто съм обективен и казвам да направим лоша услуга на колегата и най-вече на съда. Казал съм му всичко в прав текст, в очите, а той как ще реагира, сам си преценя. Но сега да се залъгваме, че той ще се справи с управлението на целия съд само защото работи тук и ще продължи цялата тази добра тенденция, аз не само се съмнявам, но и съм убеден, че няма как да стане.

За мен съдия Гълъбов е много по-полезен като съдия и ако гледаме развитието на този съд, според мен той е от най-добрите съдии. Нека не разваляме всичко това заради осъществяването на някакви възжелания за ръководна дейност.

За десет години мисля, че доказах, че искам най-доброто за този съд, към настоящия момент искам отново същото.

Това, което казах, че не е въпроса да идваш и да си пишеш делата в събота и неделя. Въпросът е, че ще се налага ежедневно да решаваши някакви проблеми, които нямат нищо общо с делата, а не виждам как.

Това е, аз приключих.

СЪДИЯ АНДРЕЕВ: Моето виждане е съвсем простичко. Имаме един колега, който е кандидат към момента за ръководител на нашия съд. Никой от нас не е безгрешен. Всеки от нас като живи хора има някакви забележки и някакви особености в характера. Има все пак един от нас, който кандидатства за тази длъжност и е добре е да си има титуляр на длъжността. Кое от друга страна смятам, че ще се отрази добре най-малкото на атмосферата и на колектива, за да е спокойно да има разбирателство между колегите, за може да върви работата.

Оценка няма да давам на колегата, не съм аз този, който трябва да я даде, но смятам, че аз лично за себе си бих му дал шанс. Не бих предпоставял още от самото начало дали ще се справи или не. И в тази връзка бих подкрепил...

СЪДИЯ ПЕТРОВ: Каквото сме си казали, сме си го казали и преди. Аз нямам какво да кажа. Аз моето становище съм го казал преди.

СЪДИЯ СТОЯНОВА: Ние сме се събирали по този повод и колегата Петров е прав, че ние многократно сме си изказвали становищата по този повод и след като колегата Гълъбов изяви желанието да се кандидатира за административен ръководител.

Аз подкрепям колегата Гълъбов в тази кандидатура, желая му успех, надявам се, че ще се справи. В тона, в който беше зададен не смятам да влизам, но едно недоумявам, и мисля, че не е редно да противопоставяме магистрата като квалификация и административния ръководител и че едното ще изключи другото. Да, вероятно административната работа коства много време, коства много диалогичност, коства неща, които останалите магистрати не ни е работа да ги знаем и това трябва да бъде така, за да може да кажем, че един административен ръководител е добър, но не мисля, че колегата Гълъбов евентуално заемайки длъжността административен ръководител, ще го изгубим като добър колега.

Сега, концепцията и обсъждането ѝ започна от ремонта на сградата, пък свършихме с проблема за бройки. Според мен трябваше да се започне в обратния ред, защо, защото според мен на нас проблемът ще ни е точно това – това, с което свърши. Ние сме в безкрайно оредял състав, предполага се, че за в бъдеще ще имаме безкрайно много проблеми като работа, като колектив и затова приветствам кандидатурата на колегата, пожелавам му успех, надявам се, че ще се справи, пък ако не се справи, то не е даденост. Много се надявам, че ще се справим като колектив, много се надявам, че ще останем такъв колектив и да не се налага още повече да се натоварваме. Това е – пожелавам успех на колегата Гълъбов и му приветствам кандидатурата.

Други становища и мнения не бяха изразени.

Поради изчерпване на точките от дневния ред на събранието, същото бе закрито.

Закриване на общото събрание – 11 50ч.

Председател на събранието:
И.ф.Адм. Ръководител-
Председател РС:

ПРОТОКОЛИСТ:

/Ив. Маринов/

/В. Г